(३) पञ्चमनाम्नस्तात्पर्य्यं दर्शयति। "अत्योसीत्याह। तस्मादश्वः सर्व्वान् पशूनत्येति। तस्मादश्वः सर्व्वेषां पशूनाꣳ श्रैष्ठ्यं गच्छति" इति। पशुजातीयान् 'सर्व्वान्', अपि श्रैष्ठ्येन जेतुं समर्थत्वात् 'अत्यनामाऽसि', यस्मान्मन्त्र एवमाह। 'तस्मात्', लोकेऽपि 'अश्वः', गोमहिषादीन् 'सर्व्वान् पशून्', 'अत्येति' 'श्रैष्ठ्यं', च 'गच्छति'। अधिककार्य्यकारित्वम् 'अत्यः', बहुमूल्यार्हत्वं 'श्रैष्ठ्य' ॥

(४) एतन्मन्त्रनामवेदनं प्रशंसति। "प्रयशः श्रैष्ठ्यमाप्नोति। य एवं वेद" इति। यशः कीर्तिधनविद्यादिभिराधिक्यं श्रैष्ठ्यं ॥

(५) षष्ठादीनां चतुर्णां नाम्नां तात्पर्य्यं दर्शयति। "नरोसर्व्वासि सप्तिरसि वाज्यसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे" इति। उपर्य्यारूढान् पुरुषान् नेतुं समर्थः 'नरः', 'अर्वा'गमनकुशलः। 'सप्तिः' सङ्ग्रामेषु समवायकुशलः, 'वाजी' वेगवान्, तेषां नाम्नां स्वरूपमेवाश्वस्य 'महिमानं', विख्यापयति। अतो नास्माभिर्वक्तव्यं किञ्चिदस्ति ॥

(६) दशमस्य नाम्नस्तात्पर्य्यं दर्शयति। "ययुर्नामासीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियं नामधेयम्। प्रियेणैवैनं नामधेयेनाभिवदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेध्वयेते। मित्रमेव भवतः" इति। यानशीलः 'ययुः', 'नामासि' एतन्नामधार्यसि, ययुरित्येतदेव सर्व्वेषां नाम्नां मध्ये 'अश्वस्य प्रियं नामधेयं'। एतदेव प्रियत्वं दर्शयतुमत्र मन्त्रे नामशब्दः प्रयुक्तः।